

stor ved Vægt paa vore Baner, og det viser tillige, at der kun har været meget saa Rejsende paa lange Afstande, og en meget ringe Benyttelse af de Pladser der ere blevne trukne med i Togene. Jeg tror, at der vilde kunne hødes paa disse Mangler, som have en saa overordentlig Indflydelse paa Rentabiliteten af Banerne, naar vi komme over til noget mere principrigtige Taxter. I Forbindelse med, hvad jeg nys yttrede, skal jeg blot endnu tilføie, at Fordelingen af de Rejsende har været i høi Grad ugunstig med Hensyn til Prisen, idet næsten 90 pCt. har kjørt paa 3die Klasse, altsaa betalt den laveste Taxt, imellem 9 og 10 pCt. har kjørt paa 2den Klasse og en halv pCt. paa 1ste Klasse. Det, der altsaa skal arbeides hen til, var at tilvejebringe en større Benyttelse af de Pladser, der koste mere, og det tror jeg kunde ske derved, at vi kom ind paa den, som jeg tror, fuldkommen principrigtige Tanke, der jo saa ofte har været udviklet, at man bør have ensartede Taxter for større Afstande, at man istedetfor som det nu bruges, at fastsætte en vis Pris, der skal betales for hver Mil, der kjøres, fastsatte visse Zoner, i hvilken Taxten var den samme. Dette skal jeg nu ikke nærmere udvikle, idet jeg antager, at Alle, som have interesseret sig for det Meget og Forstandige, der er skrevet derom, ere fuldkommen bekendte med denne Tanke; men det skal jeg dog blot nævne, at det dog maa erkjendes for uimodsigeligt rigtigt, at Priserne bør fastsættes efter, hvad det koster Jernbanen at bestride Befordringen, og ikke efter den større eller mindre Fordel, som de Bedkommende have ved at erhverve sig Ret til at benytte Jernbanen, eftersom de benytte denne Ret et kortere eller længere Stykke Vej. Hvis Toget gaar fra Aarhus til Fredericia, saa er det Jernbanen saa godt som uden Forskjel i Beføstningen, om vedkommende Person kjører fra Aarhus til Skanderborg eller fra Aarhus til Fredericia; saalænge Toget ikke er fuldt, vil der ikke derved paadrages Jernbanen nogen forøget Udgift. Altsaa derved, at der fastsættes ensartede Taxter, hvorved der opnaas, at der bliver en noget højere Taxt for den mindste Afstand end den nuværende,

men derimod en lavere Taxt for de længere Afstande, tror jeg, man vilde bewirke, at Folk hyppigere benyttede Jernbanerne paa de længere Afstande og altsaa kom til at betale noget Mere, end nu er Tilfældet. Af alle de Personer, som have været befordrede, har nemlig omtrent Halvdelen eller ca. 500,000 kun kjørt indtil 2 Mil. Forhøier man nu blot Minimumstaxten lidt for den første Zone, som jeg vilde finde det rigtigt, at man ansatte til 2 Mil, saa vilde man komme ind paa en lille Forøgelse af Taxten for den 1ste Mil, idet jeg har tænkt mig, at Betalingen for Personer paa 3die Klasse for de blandede Tog og Godstogene skalde være 16 β . Følgen heraf vilde være, at de, der kun vilde tilbagelægge 1 Mil, kom til at betale 16 β istedetfor 10 β , hvorimod de, der vilde kjøre de 2 Mil, vilde komme til at betale 16 β , istedetfor at de nu betale 20 β . Da der nu, asset fra den indbyrdes Afstand mellem Landstationer, paa den jydff-sjydske Jernbane kun er syv Afstande mellem Stationerne, som ere under to Mil, saa vilde denne Forhøielse ikke kunne ramme et særdeles stort Antal af det rejsende Publikum, hvorimod det for den større Del af det maasse endogsaa vilde være en Fordel. Men ved Siden af den ensartede Taxt for visse Veilængder vilde det være nødvendigt at fastsætte en ikke lidet større Forskjel mellem Stogstart og den sædvanlige Togstart end den, der nu finder Sted, og dertil forekommer det mig, at der kan være god Grund, da Befordring med Stog ganske vist koster Jernbanen mere end Befordring med de ordinære Tog. Naar ensartede Taxter ogsaa for de andre Zoner fastsættes, kunde man uden Tab af Indtægt nieget nedsette Betalingen for længere Afstande. Jeg tror altsaa, at det vil være nogle af de Midler, man kunde anvende, naar man gennem en Forandring af Taxterne vilde opnaa dels en Benyttelse af Banerne i større Afstande, dels en bedre Betaling end nu for hver af de benyttede Pladser, og saaledes bringe en større Indtægt tilveie. Min Tanke gaar altsaa ud paa, hvad jeg ikke her paa nogen Maade vil trætte Thinget med at udvikle i al dens Detail — dertil vilde høre mere Taalmodighed, end jeg turde gjøre Neg-